

APPELL NR. 228

Fra : John Helge Liseth.
Vedrørende : Dom nr. 25 i NBFs Domsutvalg.
Løpsarrangør : KNA Varna.
Løpskategori : Kart.
Løpsstatus : Giga-cup.
Arr.lisens nr. : 05.04367.
Løpsdato : 2. oktober 2005
Jury : Paul Erik Broz (juryleder)
Synnøve Borgli (jurymedlem)
Terje Karlsen (jurymedlem)
Løpsleder : Stine Ingebretsen
Møtedato : 4. januar 2006

Formalia i forhold til NBFs jurisdiksjon, Appelldomstolens habilitet og innkalling av partene ble funnet ivaretatt i henhold til gjeldende regler.

Som appellant møtte John Helge Liseth med advokat Per Danielsen som rådgiver.

Som motpart møtte juryen ved juryleder Paul Erik Broz og jurymedlem Synnøve Borgli.

Truls Johansen ønsket velkommen og presenterte Appelldomstolens medlemmer. Partene hadde ingen innvendinger mot Appelldomstolens habilitet og saken kunne således behandles. Prosedyrer for saksbehandlingen ble gjennomgått. Ingen av partene hadde innkalt vitner.

Følgende dokumenter ble lagt fram for Appelldomstolen:

- Melding om juryavgjørelse nr. 2037.
- Juryrapport datert 2. oktober 2005.
- Tilsvar av 15.11.2005 til NBFs DU.
- Domsutvalgets dom nr. 25.
- Appellskrift datert 8. desember 2005.

Sakens bakgrunn:

Under avviklingen av finalen i Giga – cup / høstfinale i klassen Formel Mini ble det foretatt en forbikjøring i gul flaggsone av fører nr. 33. Dette resulterte i at fører nr. 33 ble tildelt svart flagg av juryen ved passering hovedflaggpost etter passering i runde 9, 11 og 12.

Fører nr. 33 viste ikke respekt for flagget og kjørte de resterende rundene av finalen.

Foresatte / anmelder til start nr. 33, John Helge Liseth, var slik plassert at han visuelt kunne gi signaler til start nr. 33 og dette ble gjort ved at han vinket og heiet frem start nr. 33. Dette fortsatte også etter at nr. 33 var blitt tildelt svart flagg. Jury medlem Synnøve Borgli registret dette og tar kontakt med John Helge Liseth og spør om hvorfor dette skjer. Hun får til svar at dette kan vi diskutere etterpå.

Juryen bestemmer derfor å innkalle så vel fører som foresatt / anmelder til møte med juryen så fort dette lar seg gjøre.

I forbindelse med start nummer 33 sin forbikjøring i gul flaggsone idømmes han utelukkelse fra heatet. Dette aksepteres av anmelder og fører.

Det ble deretter en diskusjon mellom juryen og anmelder /foresatt i forbindelse med den måten han agerte på under selve kjøringen. Juryen mente at den måten å ”oppfordre” til reglementsbrudd ved avvikling av kartløp ikke er forenlig med det ansvar en har ved å være foresatt / anmelder til en ung utøver. Juryen mener at utsagn som ” det gis så mye rart av flagg, at dette ikke skal taes hensyn til under pågående kjøring” av foresatte ikke er akseptabelt i forhold til § 750 i Kartsportreglementet.

Fører er tilstede ved denne samtalen og juryen er av den oppfatning at de utsagn og holdninger som foresatte viser ved denne samtalen er av en slik karakter at det ikke kan aksepteres innen det regelverk han har forpliktet seg til ved å løse en anmelderlisens. Juryen innstilte på 12 måneders suspensjon.

I forbindelse med behandling i DU tilbakeviser juryen de påstander som kommer i svarbrev datert 15.11.2005 om at Liseth har vært utsatt for stadig tekniske etterkontroller. Juryen ga en utfyllende forklaring på hvilken måte bl.a. tekniske etterkontroller blir bestemt på.

John Helge Liseth var av den oppfatning at med den interesse og satsning han gjør i forbindelse med kartsport agerte han på en helt naturlig måte i forhold til sin sønns mulige seier i dette kartløpet. Han påstod at han ikke var klar over at startnummer 33 var blitt tildelt svart flagg etter forbikjøring i gul flaggsone. Han presiserte at han har full respekt for flaggenes betydning og bruken av dette i forhold til kommunikasjon med førere, videre viste han til at han ikke hadde benytte seg av muligheten til appell av avgjørelsen om utelukkelse fra angjeldende finale. Han er klar over at han kanskje er mer ivrig og engasjert enn en gjennomsnitts tilskuer ved kartløp, noe som kanskje i mange tilfeller gjør at han blir misoppfattet av bl.a. juryer.

Når det gjelder samtalen som fant sted etter juryavgjørelsen om utelukkelse i juryrommet med sønnen tilstede innrømmet han at det kanskje hadde falt noen ord som burde være usagt.

Han kunne ikke huske ordrett hva som ble sagt men så ikke bort ifra at han hadde uttalt at det finnes mange ukompetente funksjonærer ved kartløp som gjør at respekten for noe av det som gjøres ikke alltid er tilstede.

Domsutvalget besluttet følgende:

- John Helge Liseth idømmes reprimande.
- Dommen er enstemmig.

Liseth appellerte dom nr. 25 i DU.

Partenes innlegg og bevis:

Appellanten og rådgiveren avholdt sitt innledningsforedrag med henvisning til appellskriftet.

Sønnen registrerte ikke gult flagg og forsto ikke hvorfor han fikk sort flagg. Liseth kunne umulig ha oppfordret sin sønn til å fortsette å kjøre mens løpet pågikk. Appellanten mente bestemt at påstanden om at han vinket frem sønnen til tross for sort flagg ble frafalt under behandlingen i DU. Fra dom nr. 25 siteres: ” *Domsutvalget finner det bevist at anklagede ved å fortelle stevnets jury, i påhør av sin 12 årige sønn, om at han hadde bedt sin sønn om ikke å ta hensyn til flagg som ble vist under et stevne.*

Domsutvalget anser derfor at anklagede ved denne handling har overtrådt § 78 punkt c ved at anklagede på denne måten har uttrykt mistillit til arrangørens kompetanse i forhold til å benytte flagg.”

Appellanten har ikke sagt det som påstås. Juryen har kommet skjevt ut og landet på en konklusjon som ikke har skjedd. Uansett hvilke meninger Liseth har så kan han ikke straffes av den grunn. Anklagen gjelder holdning til regelverket. Liseth kjente seg for øvrig ikke igjen i dommen. På spørsmål fra Domstolen svarte Liseth at det ikke ble gitt grov kjeft på jurymøtet. Han innrømmet å ha sagt at flaggvakter ga mye ”rare” flagg, men han har aldri oppfordret sin sønn til å ignorere sort flagg. . Han gjorde imidlertid oppmerksom på at de hadde akseptert utelukkelsen som følge av forbikjøring i gulflaggsone.

Juryen avholdt sitt innledningsforedrag. Den bekreftet at det ikke hadde blitt utvist ufin oppførsel fra Liseths side. Juryen mente bestemt at Liseth hadde instruert sin sønn til ikke å stoppe dersom det ble vist sort flagg. Videre hadde Liseth uttalt at ”det var så mange tullinger som viste flagg”. Flagg er den eneste måten å kommunisere med en fører under et løp. På spørsmål fra Domstolen svarte juryen at det ikke hadde blitt vurdert andre strafferammer enn innstilling om suspensjon. Jurymedlem Borgli bekreftet at Liseth ikke var anklaget for å ha gitt tegn mens sønnen kjørte. Jurymedlem Borgli satt igjen med det inntrykk at Liseth anså flaggvakter som ”tullinger”. Juryen opprettholdt sin påstand om Liseths uttalelser.

Appellanten v/ advokat Danielsen avholdt sitt sluttinnlegg. Han mente det hele ”koker ned til” hva som er sagt og ikke sagt og hvorvidt sønnen var tilstede eller ikke. Hele saken er veldig uryddig. Juryrapporten er dessuten uklar. Liseth erkjenner, i forsvaret av sin sønn, å ha anvendt formuleringer som burde vært usagt, men har ikke oppfordret sønnen til noe ulovlig. Det er vanskelig å bevise hva som er sagt, og det hele dreier seg om påstand mot påstand. Tvilen må i dette tilfelle kom appellanten til gode.

Appellanten opprettholder sin påstand om frifinnelse.

Juryen hevdet i sitt sluttinnlegg at de ikke er i tvil om hva som ble sagt. Uttalelsene er av en slik art at utøver bare kan bryte regler når det passer. Utøver / foresatt må imidlertid forholde seg til å følge de regler som gjelder. Juryen valgte bevisst å ikke benytte bot som straff. Juryen opprettholdt sin påstand om suspensjon.

Appellanten har i det vesentlige anført at:

Det kan ikke bevises at Liseth har oppfordret sin sønn til å ignorere viste flagg. Liseth må derfor frifinnes.

Motparten har i det vesentlige anført at:

Juryen opprettholder sin påstand om Liseths uttalelser. Videre opprettholder juryen sin innstilling om 12 måneders suspensjon.

Appelldomstolen fattet deretter følgende beslutning i lukket møte:

1. Appellen er tatt til følge.
2. Avgjørelsen er avsagt under dissens.
3. Appellgebyret tilbakebetales.

Premisser:

Det overordnede spørsmålet er om Liseth har oppfordret til regelbrudd i påhør av sin sønn eller ikke. Det er ikke ført vitner, og derfor må Domstolen kun forholde seg til partenes uttalelser og juryrapporten. Etter å ha hørt partene fremkommer kun påstand mot påstand. Partene er imidlertid enig om at Liseth ikke var anklaget for å ha gitt tegn mens sønnen kjørte. I juryrapporten fremkommer det at Liseth ”utviser en dårlig holdning” mens sønnen er tilstede. Etter at straffen for forbikjøring i gulsone er meddelt, samtaler juryen med Liseth ”uten førers tilstedeværelse”. Appelldomstolens flertall finner det ikke bevist at Liseth har kommet med oppfordringer til å neglisjere flagg i sønnens påhør. Denne rimelige tvil må således komme appellanten til gode.

Appelldomstolens mindretall er imidlertid av den mening at Domsutvalgets dom nr. 25 opprettholdes.

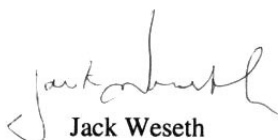
Dekning av saksomkostninger er ikke hjemlet i NBFs regelverk, og Domstolen har derfor ikke behandlet påstanden om refusjon.

Appelldomstolen hadde følgende sammensetting under behandlingen:

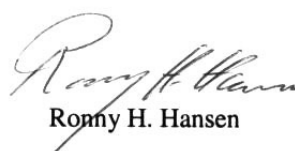
Truls Johansen (Nestleder)
Jack Weseth
Tonje Faale
Ronny H. Hansen

Truls Johansen

Jack Weseth

Ronny H. Hansen

Tonje Faale
Tonje Faale